

prof. dr hab. Katarzyna Niemirowicz-Szczytt
Katedra Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin, SGGW
ul. Nowoursynowska 166; 02-787 Warszawa

Ocena osiągnięć naukowych, organizacyjnych i dydaktycznych dr Ewy Dubas w ramach prowadzonego postępowania habilitacyjnego

I. Dane ogólne

Dr Ewa Dubas jest absolwentką Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia ukończyła w 2001 roku otrzymując dyplom na kierunku biologia na podstawie pracy magisterskiej pt. „Zróżnicowanie kariologiczne w rodzaju *Luzula*”. Pracę magisterską wykonała pod kierunkiem prof. dr hab. E. Kuty.

Pracę doktorską pt. „Wykorzystanie kultury izolowanych mikrospor rzepaku (*Brassica rapa* subsp. *oleifra* DC) jako modelu w badaniach nad wczesnymi etapami rozwoju zarodkowego” obroniła w 2007 roku na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego. Promotorem pracy w dyscyplinie nauki biologiczne w zakresie biologii była prof. dr hab. Maria Wędzony (IFR).

Aktualnie jest zatrudniona w Instytucie Fizjologii Roślin im. Franciszka Górskiego PAN w Krakowie na etacie adiunkta od 2007r. Wcześniej była zatrudniona w tym samym Instytucie jako biolog w latach 2001-2007 a jednocześnie była doktorantką w Środowiskowym Studium Doktoranckim przy Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Jako doktorantka odbyła roczny staż (w dwóch etapach) w Uniwersytecie Wageningen oraz w Plant Research International (Holandia), który dotyczył roli cytoszkieletu mikrotubularnego w embriogenicznej kulturze mikrospor rzepaku. Po doktoracie odbyła 12 staży zagranicznych o łącznej długości 20 tygodni w The Institute of Plant Genetics and Biotechnology na Słowacji, Plant System Biology Department (VIB) na Uniwersytecie w Gandawie (Belgia) i w CSIC w Hiszpanii. Staże te były związane z realizacją 8 projektów badawczych.

W okresie zatrudnienia w IFR PAN uczestniczyła w zorganizowaniu laboratorium immunocytochemii i hybrydyzacji *in situ* a następnie koordynowała prace nad założeniem pracowni mikroskopii fluorescencyjnej i konfokalnej.

II. Główne osiągnięcia naukowo-badawcze pt. „Cytologiczne, molekularne i hormonalne podłoże androgenezy u roślin”

Na osiągnięcia naukowo-badawcze składa się pięć publikacji, z których cztery dotyczą cytoszkieletu i syntezy DNA, stężenia ABA i płynności błon w mikrosporach, charakterystyki polarności przy zastosowaniu obrazowania 2- i 3D w początkowym stadium embriogenezy

